

FROM THE UNDERGROUND AND BELOW LANTLOS >>> ANCIENT ASCENDANT
WE SOLD OUR SOUL FOR ROCK 'N' ROLL VALLENFYRE >>> VREDEHAMMER

www.pro-rock.net

PROCK

#113 • юни 2014 • 6 лв.

ISSN 1311-4743

9 771311 478008 05 >

ARCH ENEMY

промяната е неизбежна

КРАЛЕТЕ
НА СЛЪДЖА

CROWZIEV
EYE HATE GOD

ANATHEMA
IAN ANDERSON
HOLY MOSES • PORTRAIT
KROKUS • INSOMNIUM
BEING AS AN OCEAN
AVATAR • GUANO APES
FREEDOM CALL
LIEVEIL • DIMHOLT

+ КЛАСИКАТА
SEVENTH SON OF A SEVENTH SON
IRON MAIDEN

Това е откъс от списанието.

Цялото списание може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

KAVARNA ROCK

2014

JUNE 28

DOORS OPEN: 16.00

EUROPE

KROKUS

PRETTY MAIDS

GUS G.

JUNE 27

Black Sea
BATTLE OF THE BANDS

DOORS OPEN: 16.00

JUNE 29

DOORS OPEN: 16.00

JUNE
27-29

HELLOWEEN

Sabaton

GOTTHARD

JORN

ticketportal

TICKETS AT YOUR HAND

www.ticketportal.bg

eventim

ЕВРОФУТБОЛ

ПРО-РОК

БЪЛГАРСКО
ВЕЛНА СТРАХОВНО ГРУП

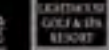

ОБЛАСТНА
КАВАРНА

TOHUN

WINERY

DATECS

Здравеопазване

Каварна
БЪЛГАРСКО
ВЕЛНА СТРАХОВНО ГРУП

MOTO-PFOHE

4. АКЦЕНТИТЕ ОТ ИЗМИНАЛИЯ МЕСЕЦ

9. PORTRAIT

10. ANATHEMA

12. INSOMNIUM

14. BEING AS AN OCEAN

15. FREEDOM CALL

16. AVATAR

18. ARCH ENEMY

26. IAN ANDERSON

30. КРАЛЕТЕ НА СЛЪДЖА – CROWBAR, EYENATEGOD

34. HOLY MOSES

36. GUANO APES

37. LIEVEIL

38. DIMHOLT

40. КОНЦЕРТИ

45. KROKUS

47. FTUAB - LANTLOS, ANCIENT ASCENDANT, VALLENFYRE, TORDEN IN HELLBG, VREDENHAMMER

56. КОНЦЕПТУАЛНИТЕ АЛБУМИ – ROGER WATERS: AMUSED TO DEATH, PORCUPINE TREE: FEAR OF A BLANK PLANET

58. РЕВЮТА

70. КЛАСИЧЕСКИ АЛБУМ – IRON MAIDEN: SEVENTH SON OF A SEVENTH SON

73. СКЕНЕР – NUCLEAR ASSAULT

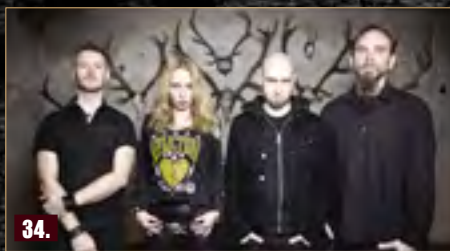
10.

12.

16.

34.

36.

45.

Някои от вас, драги читатели, сигурно са повдигнали въпросително вежди при избора ни на корица този месец. Нито новият албум на Arch Enemy е толкова силен (в това може да се убедите като прочетете ревюто в броя и погледнете мястото му в общото класиране), нито в Про-Рок всички сме някакви ултра заклетни фенове на групата (което понякога, признавам, няма как да не натежи при избора ни на водещ материал), нито сме взели това решение емоционално след якия им концерт тук, защото това се случи доста по-рано. Истината е, че станавме свидетели на една от най-удачните смени на ръководство... фронтмен (в случая дама, и то каква!) в света на метъла въобще. Няма как да не уважим този ход на тази иначе толкова яка и работеща здраво банда, която обаче напоследък все повече затъваше в стагнация. Още по-любопитното бе и това, че самата вече бивша вокалистка и мениджър Angela иницира тази смяна. Въобще, на шведите им е присъща тази студена и трезва мисъл, която им помага да взимат такива сложни решения, които изведнъж определят бъдещето на групата. Спомнете си само рискования ход на In Flames със стилната промяна с албума им *Reroute To Remain*, който обаче се оказа правилния за бандата. Същото можем да кажем и за едни други шведи – Orphan, които въпреки, че поеха много негативи заради стилната смяна в последния си засега албум *Heritage*, вече определено могат да заявят, че това е бил успешен ход. Казвам всичко това, защото явно на тях им е по-присъщо да могат да се погледнат отстрани, да отчетат студено плюсовете и минусите от своите решения и да продължат напред без да им пука какви тонове хейт (меко казано) ще се излеят по форуми, фейсбучи и т.н. Точно сега си припомних за идентичен случай с нас, когато сложихме Avenged Sevenfold на корицата ни на брой 42 – толкова неща се изсипаха, не е истина, ха-ха! Най-яко беше, че някои не предричаха още няколко броя след този. Явно и ние в дадени моменти сме способни да взимаме такива „скандинавски“ решения.

Написах всичко това, защото, за да оцелееш в тези дни на безогледно точене, хейт или пък липса на подкрепа, дори и да си голяма банда като Arch Enemy, ти трябва студена мисъл и воля да вървиш напред. Концертът им на 25-и май доказва правотата на това решение. Искаше ми се повече банди да взимат такива – да сменят стилове, вокалисти (естествено, без най-любимите ми, ха-ха!). Така ще е по-интересно и признайте си, вълнуващо. А вълнението е това, което като че ли напоследък ни липсва най-много. Но явно винаги има решение, винаги...

Благодаря за подкрепата!

Найден Колчев

РОКЕРИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, ОБЕДИНЯВАЙТЕ СЕ В ... КАВАРНА!

Гл. редактор Найден Колчев
Други гл. редактори Виктор Колев, Божидар Михайлов,
Стефан Йорданов, Калоян Стаматов, Румен Петков, Евтим Станков,
Тодор Тодоров, Георги Пенев, Антон Калмуков, Мартина Маринова,
Антон Андонов, Красимир Кунчев, Стоян Райков, Михаил Маринов,
Иван Стоянов, Велин Станев
Фотограф Милена Радева
Представител в Каварна Мартин Николов

Графичен дизайн
Петко Богданов
Коректор
Мила Лютакова
Издава Про-Рок ЕООД
www.pro-rock.net
Вебадмин
Евтим Станков

Адрес: София 1606, п.к.154
pro-rock@pro-rock.net
info@pro-rock.net
Разпространява
Национална дистрибуция
и Преса 2012
печат Spektr.bg
ISSN: 1311-8761

Списание **ПРО-РОК**
благодаря на Всички,
които направиха
възможно излизането на
този брой на бял свят –
за Зло или Добро!

ANATHEMA

МУЗИКАТА Е НАШАТА ОРБИТА

Anathema съвсем очевидно са намерили постоянен източник на вдъхновение, защото отново успяват да издадат нов албум само две години след предишния. Потърсихме Vincent Cavanagh, за да ни разкаже за идеите и метафорите зад *Distant Satellites*,

МАРТИНА МАРИНОВА

Здравей, Vincent! Натоварена ли ти е програмата?
Да, много!

Разбираемо е, покрай подготовката за излизането на новия ви албум... Разкажи ни повече за него, аз вече го чух и съм много впечатлена.

Благодаря ти! Албумът е записан в най-студеното студио, в което някога съм бил, което се намира в най-студения град, в който някога съм бил. Става въпрос за Осло, Норвегия. Не беше много приятно изживяване, но ни позволи да работим с възможно най-малко разсейване. По-късно някой ме попита дали албумът е толкова мрачен, защото го записахме в Норвегия, но не това е причината, хе-хе. Щеше да си е такъв, дори да бяхме работили в Барбадос.

Не бих го нарекла мрачен, по-скоро меланхоличен...

Да, но в последните ни два албума имаше песни в мажорна тоналност, а тук няма нищо такова. Няма връзка с *Weather Systems*, а е нещо ново.

Това е очаквано, защото последният път, когато си говорихме след *Weather Systems*, ми каза, че не обичате да повтаряте една и съща формула...

Точно така! А следващият албум също ще е различен. Това е едно от нещата, с които най-много се гордея в Anathema. Мога да погледна назад и да видя, че никога не се повтаряме и не се превърнахме в банда клише.

А наистина ли работното заглавие на този албум е било *Kid AC/DC*, заради звука, който по изчисленост прилича на *Kid A* на Radiohead и AC/DC?

Това са глупости! Не знам кой го е казал, най-вероятно Danny. Мисля, че се е пошегувал, поне на мен ми звучи като шега, така че – ха-ха-ха!

Хах, добре! Можеш ли да ни обясниш защо толкова много от песните в албума се казват *The Lost Song*? Цели три?

Защото Danny твърди, че преди няколко години е „загубил“ една песен, която според него била невероятна. Единственото, което помни, е ритъмът ѝ, и аз го програмирах в дръм машината си заедно с Daniel Cardoso. Така се появи *The Lost Song, Part 1*, първата песен от албума. Ние с Danny аранжирахме пианото за нея и когато аз спрях, той продължи и така импровизирано се получи *The Lost Song, Part 2*. След няколко дни отново си пус-

нахме ритъма и се пръкна *The Lost Song, Part 3*. Така се родиха и трите песни. Аз си имам собствена теория по този въпрос – според мен тази, която Danny е загубил, не може да е била кой знае колко добра, защото ако беше, той щеше да я е записал още тогава. Но така, по щастливо стечение на обстоятелствата, се сдобихме не с една, а с три хубави песни.

Друго интересно е, че има едноименна песен – *Anathema*. Как решихте да я кръстите така?

Когато чухме песента в студиото след като записахме вокалите, осъзнахме, че тя напълно отразява всичко, през което сме минали като банда, като братя, като хора. С нашите борби и прежеждия. Релевантна е и за всички, които са били в групата. Също така, музикално, песента напояма както на миналото ни, така и на по-модерното ни, кинематографично звучене. Така че тя сама си избра името, просто сякаш ни каза: „нали разбирате, че аз се казвам Anathema?“ И ние се съгласихме. Според мен това ще се превърне в бъдещ химн.

Разкажи ни и за песента, на която е кръстен албумът – *Distant Satellites*. Какво се крие зад нея?

Това е любимата ми песен от албума! Написана е от мен и John Douglas. На него тази идея му хрумнала преди около 15 години, така че ако я беше довършил тогава, можеше да бъде в *Judgement*. През годините сме я пробвали в много варианти, но така и не се получаваше и чак тази година, след като получих нова дръм машина за Коледа, ние с John я направихме за една сутрин. Работихме над нея няколко седмици и я пазихме в тайна от останалите. Чак когато беше напълно готова им я изсвирихме и им казахме: „това е *Distant Satellites*“. Веднага стана ясно, че така ще кръстим и албума, заради концепцията ѝ. Тя не е отнася до космическите тела, а за хората, които са около бандата, нашите семейства, всички тези уникални индивиди, които следват своя собствен път и не ги виждаш много често. Така те се превръщат в далечни сателити в живота ти. Също така има връзка и с музиката ни – тя е нещо, около което всички ние в бандата сме в орбита. Без Anathema не мисля, че бихме се виждали толкова често, имали сме своите различия в миналото, но музиката ни държи заедно. Така че песента е за орбитите на хората.

Много красива метафора! Космическата тема присъства и в обложката на албума, разкажи ни повече за нея. Как избрахте да работите с корейския артист Sang Jun Yoo?

Той се занимава с арт инсталации в Ню Йорк и Корея. John Douglas го е открил, докато е търсел вдъхновение онлайн за новата обложка. Той я показа на мен и на Danny, и веднага харесахме идеята. Беше ми много забавно, защото от години говоря на John и Danny за арт инсталации, скулптури и нови кросоувър арт идеи и явно са с достатъчно отворено мислене, че да ги възприемат. Също така, това ми спести доста труд, защото и без това нямах време да се занимавам с обложката заради турнето, на което трябваше да тръгнем веднага след записите. Sang Jun Yoo беше много отзивчив и дори малко изненадан, защото все пак неговата работа се състои в това да прави инсталации със светлина, материали, рефлектори, звук и вятър в затворено пространство. Това е нещо, което трябва да се изживее. Така че последното, което би му хрумнало, е, че това би могло да се използва за обложка на албум. Но се получи чудесно, защото неговото изкуство може да се приеме като абстрактен израз на подсъзнателните емоции в музиката ни. По същия начин, по който музикалните настроения могат да се изразят с цветове.

Ще можете ли да използвате тази концепция по време на концертите? Звучи много ефектно...

Да, мисля, че можем да го инкорпорираме някак си. В *Distant Satellites* се забелязва малка промяна в състава ви – Daniel Cardoso е на барабаните,

Следващият албум също ще е различен. Това е едно от нещата, с които най-много се гордея в Anathema. Мога да погледна назад и да видя, че никога не се повтаряме и не се превърнахме в банда клише.

ARCH ENEMY

НЯМА НИЩО
ПО-ТЕЖКО ОТ
РЕАЛНОСТТА

През 2014 г. Arch Enemy ще станат на 18 години. За времето, което отнема на един човек да навърши пълнолетие, бандата се превърна от поредната супергрупа и страничен проект в напълно обособен култ. В днешни дни метълът с „крещяща мащка“ може и да не е най-оригиналното нещо, но нека си спомним, че първият албум на Arch Enemy с Angela бе през далечната вече 2001 г. Сега, 13 години по-късно, те все още са тук - с нов китарист (Nick Cordle), нова фронтдама (Alissa White-Gluz) и нов албум (*War Eternal*). Дали това е ново начало за Arch Enemy? Предстои да разберете.

MICHAEL AMOTT

ПРОМЯНАТА Е НЕИЗБЕЖНА

МИХАИЛ МАРИНОВ

Здравей... Михаил? Ха-ха, имаме уговорка с теб за интервю, нали?

Здравей, Michael! Поздравления за албума!

Благодаря ти.

Дали War Eternal е ново начало за Arch Enemy?

Трудно е да се каже. За мен със сигурност не е, защото Arch Enemy никога не са изчезвали, но може би за някои хора нещо се е променило. Аз не мисля така – Arch Enemy винаги ще си останат Arch Enemy. **Вероятно най-голямата промяна и немалък повод за разговор е смяната на Angela Gossow с Alissa White-Gluz. Кажете ми какви са главните разлики между тях според теб?**

Ъъъъмммм... Такава ли въпроси си решил да ми задаваш още в началото на интервюто? Ха-ха! Амиии... Едната има руса коса, а другата има синя, ха-ха!

Ха-ха!

Това е едното нещо. Като хора са много различни, трудно е да се каже. И двете имат страхотни гласове и са много талантиливи. Аз лично не мога да кажа повече от това, но ще се радвам феновете сами да преценят тези неща.

Добре... Как би описал War Eternal? С кой албум от дискографията ви е най-близък?

Мисля, че всеки наш албум е самостоятелен. Бих ги описал като глави от една книга... Мисля, че е много различен от *Khaos Legions*... Както и от всеки друг, естествено. Написан е от друга перспектива, а и има много промени в бандата, разбира се. Работим с нов китарист, Nick, както и с новата си певица – Alissa. Те също са допринесли за звука на *War Eternal* и то в позитивен аспект. Мисля, че е много енергичен, с много скрита мощ.

Енергичен – това ли е най-основната му характеристика?

Знам ли... Албумът е доста напредничав като замисъл, но и много пряк в посланията си. Слуша се доста лесно и мога да потвърдя това, защото аз самият го въртя непрекъснато напоследък. Съдържа много адреналин и мощ. Не е като *Anthems Of Rebellion* или *Doomsday Machine*, много е бърз, почти липсват бавни части. Така че да, в *War Eternal* са може би най-бързите песни, които сме записвали някога. Има и истински струнен оркестър, заедно с диригент в четири от песните. А, да, и *Time Is Black* – за мен тя е най-прогресивната песен, която групата е създавала. В албума има много разнообразие, затова мисля, че е толкова вълнуващ за нас.

Какво мислиш за хората, които не приемат промяната? Например тези, които още не могат да възприемат напускането на Angela?

Дори познавам такива, които ви харесват само до 1999-та година, с Johan Liiva като певец. Ами... Ха-ха.. Отново не знам какво да кажа. Задаваш ми много трудни въпроси!

Такива са, какво да се прави, ха-ха!

Определено не мога да се поставя на тяхно място. Не съм от хората, които живеят в миналото. Старая се

да държа ума си в настоящето. Осъзнавам, че промяната не винаги е нещото, което дай хард феновете желаят, но се случва. Тя е нещо неизбежно. Нямам мнение по конкретния казус, за който ме питаш, това е по-скоро за хора, които имат мнение за мен, за Arch Enemy. Не мога да променя тяхната нагласа. Много хора например искаха Paul Di'Anno да се върне в Iron Maiden. Няма как да се случи.

Защо според теб някои промени в състава предизвикват толкова много спорове между феновете?

О, не знам, човек... (пауза). Виждам накъде биеш, де, но наистина, всички в бандата сме в добри отношения. И бивши, и настоящи членове. Всеки, който е бил в Arch Enemy, е мой добър приятел. Аз нямам много врагове, ха-ха!

Arch Enemy винаги е била банда със социално-политически заряд, свързан с музиката. Това ще

продължи ли след присъединяването на Alissa и важна част ли е от естетиката на Arch Enemy?

Определено проповядваме доста, но се стараем да не е прекалено. Angela имаше този елемент на анархизъм, от друга страна пък Alissa много усилено се бори за правата на животните, налагането на веганизъм. Тя има различен подход, но като цяло може би с нея продължаваме тази нишка. Всички в бандата четем много и мисля, че би било трудно да работим, ако мненията ни непрекъснато се разминаваха. Всички сме на една страница и посланието ни ще продължава да е силно и позитивно. Както в едноименната песен от новия ни албум: „Search deep inside/Remember who you are“. Аз написах този текст и мисля, че ще покаже на хората идеята, че ще продължим да проповядваме силата на личността. Всеки е важен, всеки може да направи промяна.

В предишните ви албуми не са рядкост и идеите за един бъдещ анти утопичен свят. Веднага се сезам за препратките към „Фермата на Животните“ на Джордж Оруел от албума ви Khaos Legions. Според теб възможно ли е един ден ние всички да живеем в такъв свят?

Мисля, че бихме се разтревожили дори и от ежедневието събития. Трябва просто да насочиш погледа си на изток. Обезпокоително е, има толкова много кръвожадни тиранни. Те се страхуват от собствените си хора – същите, които им дадоха цялата тази сила. В Русия блокират достъпа до интернет, стават побоища по улиците. Тираните не искат да бъдат критикувани, не искат да се вслушват в думите на сред-

те са Arch Enemy държава Швеция стил мелодичен дет метъл **състав** Alissa White-Gluz (вокали), Michael Amott (китари), Nick Cordle (китари), Sharlee D'Angelo (бас), Daniel Erlandsson (ударни) **дискография** Black Earth (1996), Stigmata (1998), Burning Bridges (1999), Wages Of Sin (2001), Anthems Of Rebellion (2003), Doomsday Machine (2005), Rise Of The Tyrant (2007), Khaos Legions (2011), War Eternal (2014) **web** www.archenemy.net www.facebook.com/archenemyofficial **War Eternal излезе на 04.06.2014 г. от Century Media/Анимато Мюзик**

SOPIA ROCKS

2014

THIRTY SECONDS TO

MARS

THE OFFSPRING

MANDO DIAO

SKILLET

ALCEST • OSSSY

WWW.SOFIAROCKS.BG
[FB.COM/SOFIAROCKSFEST](https://www.facebook.com/SOFIAROCKSFEST)

PRESENTED BY **BEC**
Balkan Entertainment Company

06.07.2014 • СТАДИОН "АКАДЕМИК" - СОФИЯ

TICKETS AT EVENTIM.BG

ЩОМ ОБИЧАШ СИЛНА МУЗИКА, ЗНАЧИ НЕ СИ ТВЪРДЕ СТАР

Независимо, че етикетът „европейските AC/DC“ никога няма да им бъде махнат, Krokus винаги са се опитвали да докажат, че са нещо по-различно от именитите си австралийски колеги. Разговорът с вокалиста на бандата - малтиецът Marc Storace - е за новия лайв албум на швейцарците *Long Stick Goes Boom - Live From Da House Of Rust*. Разбира се, има намесени българи, риба, Rainbow и... AC/DC, разбира се.

МАРТИН НИКОЛОВ

Привет, мистър Storace. За първи път ли общуваш с българи?

Не, имам опит с български туристи. **Така ли?**

Случи се, когато си бях вкъщи на острова наред Средиземно море. Българите много ми помогнаха. Кукичката ми се закачи за скалите. Тогава един от тях предложи да ми вземе маската и плавниците, и да оправи проблема. Гмурна се под водата и я откачи. След като излезе му предложих такъмите, за да полови риба.

Интересна история. Риболовец ли си?

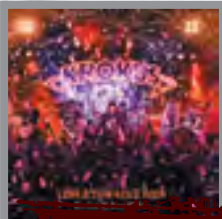
Това е хобито ми. Когато съм във ваканция обичам да излизам с въдиците два дни в седмицата. Просто за удоволствие.

Какво се случи след инцидента с кукичката?

Сприятелихме се. По-късно вечерта ги почерпих в един бар.

Съвсем скоро ще свирите на Kavarna Rock. Очакванията ти?

Никога досега не сме свирили в България. Знам, че фестивалът е на брега на Черно море. Ще излезем пред нова публика. Най-близките до вас държави, където сме били, са Чехия, Словения и Сърбия. В момента репетираме и с бандата нямаме търпение да излезем отново на живо. Винаги сме искали да свирим на нови места, да се срещаме с нови хора, да излизаме пред нова

публика - да видим как рокавят, ако ме разбираш. Има ли разлика с феновете от останалите страни...

Българската публика е като ядрена бомба!

Това е супер! Същото е и в Малта - малък, тесен остров, но хората са с гореща кръв. В Швейцария, разбира се, имаме своите верни почитатели. За тях мога да кажа, че са най-добрите в Европа. Ще видим при вас какво ще се получи. През 80-те това бяха американците. Концертите в САЩ бяха пълна лудница, купоните продължаваха през цялата нощ. Тотално изтрещаване! Това харесваме. Нямаме търпение да се срещнем с вашите фенове, още повече след думите

ти, че хората полудяват. Всъщност това е рокендролът. Хората работят цялата седмица и в нейния края отиват на концерт, където искат да видят рок групи, с които да откачат и да се почувстват свободни. Към това се стремим и на това се надяваме, когато дойдем при вас.

Не сте ли твърде стари за рокендрол?

Възрастта винаги може да се интерпретира. Годишите са просто число. Ако си силен, дееспособен и ако духът ти е млад, ако още вярваш във всичко онова, в което някога си вярвал, и следваш мечтите си - никога няма да остарееш. Разбира се, че в края на краищата тялото ти не може да се

**Те са Krokus държава Швейцария СТИЛ хард рок
състав Marc Storace (вокали), Fernando Von Arb (китара), Mark Kohler (китара), Mandy Meyer (китара), Chris Von Rohr (бас), Flavio Mezzodi (ударни) дискография Krokus (1976), To You All (1977), Painkiller/Pay It in Metal (1978), Metal Rendez-vous (1980), Hardware (1981), One Vice At A Time (1982), Headhunter (1983), The Blitz (1984), Change Of Address (1986), Heart Attack (1988), Stampede (1990), To Rock Or Not To Be (1995), Round 13 (1999), Rock The Block (2003), Hellraiser (2006), Hoodoo (2010), Dirty Dynamite (2013), Long Stick Goes Boom - Live From Da House Of Rust - live (2014)**
web www.krokusonline.com www.facebook.com/KROKUSonline
Long Stick Goes Boom излезе на 22.04.2014 г. от The End

ON TOUR SINCE 1866.

JACK DANIEL'S
Old
No. 7
BRAND
Tennessee
SOUR MASH
WHISKEY
DISTILLED & BOTTLED BY
JACK DANIEL DISTILLERY
LYNCHBURG, TENN. USA

www.facebook.com/JackDanielsBulgaria

Вашите приятели от Jack Daniel's Ви напомнят да консумирате умерено. konsumirai-otgovorno.bg
Jack Daniel's и Old No. 7 са запазени търговски марки на Jack Daniel's ©2014

**Библио.бг - платформа за електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

